And Reish Lokish said, etc.

וריש לקיש אמר כולי –

Overview

The גמרא cites the answer of ר"ל why it is not a שחיטה שאינה ראויה. It would seem that is part of the series of answers to explain the view of ר"ל, after the גמרא המרא וis part of the series of answers to explain the view of ר"ש, after the גמרא המרא אחריתי קאי חוספות, namely by a case where he stole someone's קרבן. Our חוספות explains that ר"ל is not part of the series.

ריש לקיש לא קאי אסוגיא דידן דלדידיה לא צריך למימר דרבי שמעון קאי אמילתא אחריתי - ריש לקיש לא קאי אסוגיא דידן דלדידיה לא צריך למימר דרבי שמעון קאי אמילתא מילתא הוא מילתא where we are explaining the מילתא אחריתי, that the קרבן stole a קרבן, since according to ד"ל, it is not necessary to say that דייש is referring another case (where the קרבן stole a קרבן אלא לפי דבריו דמוקי מתניתין לעיל 1 (דף סח,ב) כשהקדישו בעלים ביד גנב 2

Rather the reason ר"ל also gives an answer here, is that since according to his explanation, where he previously established our משנה in a case where the owner was מקדיש the animal while it was in the possession of the אנב , so to avoid the question of שחיטה שאינה ראויה -

מוקי לה בשוחט בעלי מומין בחוץ:

He established the ruling of מיודש blemished animals outside the ביהמ"ק blemished animals outside the ביהמ"ק.

Summary

וה"ל is only addressing the issue of שחוטי חוץ.

Thinking it over

Seemingly the answers of רב דימי, and רבין were not addressing the issue of איפכא 'איפכא (for that issue was resolved); they were responding to the question of שחיטה (which applies to 'ד'ל as well, so why does תוספות write אינה ראויה!?!

 $^{^{1}}$ said there (on משנה סח,בס) that our גנב והקדיש (עד,ב (on עד,ב) means that the owner was מקדיש it while it was in the possession of the איפכא מיבעי ליה According to this interpretation, there is no question of איפכא מיבעי ליה which the אמרא asked here (on the עמוד א'), and which forced the גנב (on the אמילתא אחריתי קאי to say אמילתא אחריתי קאי, but rather he is discussing our גנב (שמוד א'). Why then was it necessary for ד"ל to offer an answer.

 $^{^2}$ Even according to the interpretation of ר"ל that בעלים ביד בעלים, the question still remains why is the גנב חייב בד' if he was גנב חוץ, since it is a שחיטה שאינה ראויה.

³ Once a מום received a מום there is no longer the prohibition of שחוטי חוץ, and it is a שחיטה ראויה as the גמרא explains.